Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.72/2015/9. szám

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év június hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának bűntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. május hó 27. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1766/2014/16. számú ítéletét megváltoztatja.

IV.r. vádlottat az ellene 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntette [Btk. 293. § (1)-(2) bekezdés] miatt emelt vád alól felmenti.

I.r. vádlottal szemben a szolgálatban kötelességszegés vétsége [Btk. 438. § (1) bekezdés] miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszünteti.

I.r. vádlott elsőfokú ítélet rendelkező rész 2. és 3. pontjában értékelt cselekményeit felbujtóként elkövetett, egyedi azonosító jel meghamisítása bűntettének [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont], valamint felbujtóként, kisebb értékre elkövetett lopás vétségének [Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés a) pont],

II.r. vádlott és **III.r.** vádlott korrupciós bűncselekményét szolgálatban kötelességszegés vétségének [Btk. 438. § (1) bekezdés] minősíti.

I.r., **II.r.,** és **III.r.** vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés, továbbá a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

I.r., **II.r., III.r.** vádlottakat egyetemlegesen kötelezi az elsőfokú eljárásban felmerült 3.175,- (háromezer-százhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen I.r., IV.r. vádlottak tekintetében fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. május 27-én kihirdetett 41(I.)Kb.1766/2014/16. számú ítéletével **I.**, **II.**, **III.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a./ pontjába és aa./ alpontjába ütköző társtettesként, előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása bűntettében, a Btk. 347. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának bűntettében, a Btk. 371. § (1),(2) bekezdés a./ pontjába ütköző bűnsegédként, kisebb értékre elkövetett lopás vétségében, ezért halmazati büntetésül **I.**r. vádlottat 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra, **II.**, **III.r.** vádlottakat 1 év 2 hónap börtönbüntetésre, 80 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. **IV.r.** vádlottat a Btk. 293. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntette miatt halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását valamennyi vádlottal szemben 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett e vádlottaknál a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában fellebbezést jelentett be, azonban annak irányát nem határozta meg. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben a fellebbezés irányát a vádlottak terhére bejelentett fellebbezésként jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvénysértően enyhe büntetést alkalmazott a vádlottakkal szemben, az időmúlásnak eltúlzott jelentőséget tulajdonítva. Álláspontja szerint I-III.r. vádlottak cselekménye korrupciós jellegű bűncselekmény, rendőri hivatásukhoz kapcsolódó kötelességüket megszegve jártak el, emiatt velük szemben súlyosabb büntetés kiszabása indokolt, és a IV.r. vádlott vonatkozásában figyelembe kell venni a cselekmény kapcsán kifejtetteken túl bűnbesodró szerepét. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben a középmértéket közelítő tartamú végrehajtandó börtön fokozatú szabadságveszt szabjon ki.

I-IV.r. vádlottak és védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.996/2014/3. számú átiratában az elsőfokú ügyész fellebbezésének írásbeli indokolásához kapcsolódva azt kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, ítéletének tényállása megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Ugyanakkor az irányadó tényállásra figyelemmel indítványozta annak megállapítását, hogy I.r. vádlott volt az aki a IV.r. vádlottat rábírta bűncselekmény elkövetésére, ezért a vagyon elleni bűncselekmény, valamint a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében felbujtói magatartást tanúsított. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem vette figyelembe kellő súllyal a vádlottak terhére rótt cselekmény tárgyi súlyát és az időmúlás ellenére is törvénysértően enyhe büntetéseket szabott ki a vádlottakkal szemben. Kifejtette, hogy a büntetési célok elérését a középmértékhez közeli időtartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés biztosíthatja, amely mellett a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése kizárt. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlott által megvalósított bűncselekményeket az egyedi azonosító jel meghamisításának bűntette, és a lopás vétsége tekintetében felbujtóként elkövetettnek minősítse, I-IV.r. vádlottakkal szemben a kiszabott börtönbüntetés mértékét a középmértékhez közelítően súlyosítsa, velük szemben arányos tartamú közügyektől eltiltást szabjon ki, és a vádlottakat egyetemlegesen kötelezze 16.000 forint bűnügyi költség megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

IV.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben védence felmentése érdekében előterjesztett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a részletesen lefolytatott bizonyítás eredményéből helytelen következtetést vont le a IV.r. vádlott büntetőjogi felelősségére. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai védence védekezését támasztották alá, mely szerint I. és III.r. vádlottak nem kértek és nem fogadtak el előnyt a IV.r. vádlottól. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bíróság nem is tudta rögzíteni az elfogadott készpénz pontos összegét. Számba véve a bizonyítékokat arra utalt, hogy védence vonatkozásában egyetlen terhelő bizonyíték sem támasztja alá a vesztegetési cselekményben való részvételt. Mindezek alapján indítványozta védence felmentését az ellene vesztegetés bűntette miatt emelt vád alól.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője átiratában foglaltakat változatlanul fenntartva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I.r. vádlott tekintetében részben változtassa meg a cselekmények jogi minősítését, és a vádlottakkal szemben indítványa szerinti súlyosabb büntetést szabjon ki. Álláspontja szerint a vádlottak és védők felmentés érdekében előterjesztett fellebbezései a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethetnek. A tényállást csupán a vádlottak személyi körülményeiben bekövetkezett változásra figyelemmel tartotta szükségesnek kiegészíteni. Megismételte átiratában foglalt indítványait.

I.r. vádlott védője perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint lopás bűncselekménye védence terhére nem róható, figyelemmel arra, hogy uratlan gépjármű volt a cselekmény tárgya. Véleménye szerint ennek nem mond ellent, hogy a gépkocsiban forgalmi engedély, illetve szerviz könyv volt, mivel a gépjárműért a mai napig nem jelentkeztek, megállapítható, hogy azt tulajdonosai hátra hagyták, ezért a Ptk. szabályai szerint uratlan dolognak minősült, amelyre lopás nem valósítható meg. Álláspontja szerint vesztegetés sem róható védence terhére, mivel nem állapítható meg kötelességszegés, illetve nincs igazolva, hogy bármilyen összeget kapott volna a IV.r. vádlottól. Emiatt a vesztegetés törvényi tényállási elemei nem bizonyíthatóak. Véleménye szerint egyedül az egyedi azonosító jel meghamisításának bűntette róható védence terhére, amely miatt felelősségét az eljárás során elismerte. E bűncselekményben történő bűnössége megállapítása esetén indítványozta figyelembe venni a jelentős időmúlást. Amennyiben nem fogadná el a másodfokú bíróság a védői álláspontját a felmentésekre vonatkozóan, abban az esetben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

II.r. vádlott védője védence felmentése érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a bíróság által megállapított tényállást a bizonyítékok nem támasztják alá. A pénz átadásával kapcsolatban kifejtette, hogy arra nincs bizonyíték, mivel erről a vádlottak említést nem tettek. Álláspontja szerint a gépjármű elvitele lopásnak nem tekinthető, és amennyiben az a bíróság szerint nem számítana uratlan dolognak, az ellentmondana a Ptk. szabályainak. Véleménye szerint nem állapítható meg védence bűnössége sem a lopásban, sem pedig vesztegetésben. A közbizalom elleni bűncselekmény pedig szintén nem bizonyítható. A súlyosításra irányuló ügyészi álláspontt összefüggésben előadta, hogy az nem felel meg az irányadó gyakorlatnak. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel tényből további tényre helytelenül következtetett. E megalapozatlanság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, amelyet követően kérte védence felmentését az ellene emelt vád alól. A bűnösségi körülményeket számba véve kiemelte, hogy védence kifogástalan rendőri szolgálatot lát el, befejezte a rendőrtiszti főiskolát, két kiskorú gyermek eltartására köteles, és rendkívül hosszú ideje húzódik a büntetőeljárás. Védence a büntetőeljárás miatt a legalacsonyabb rendőri beosztásban teljesít szolgálatot. Másodlagos

indítványa szerint kérte a lefokozás mellőzését és védence előzetes mentesítését azért, hogy továbbra is rendőri szolgálatot láthasson el.

III.r. vádlott védője felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését perbeszéde során is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető megalapozatlansági okban szenved. A megalapozatlanság kiküszöbölését követően megállapított helyes tényállás alapján védence felmentését indítványozta. Érvelése szerint az ítélet hiányos, mivel nem írta le, hogy a vádlottak közül ki milyen beosztásban volt jelen a cselekmény elkövetésekor és milyen kötelezettségek terhelték. Ebből megállapítható lett volna, hogy védence csupán passzív elszenvedője volt a történteknek, akit nem avattak be a cselekmény elkövetésébe. Védence a cselekményről már akkor szerzett tudomást, amikor a gépkocsit elszállították. A megalapozatlanság okaként jelölte meg az ítélet iratellenességét, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok nem alapozták meg annak rögzítését, hogy tudott a cselekményről. Mindezekre figyelemmel nem is lehet arra következtetni, hogy kötelességének megszegéséért pénzt fogadott volna el, nincs adat arra vonatkozóan, hogy tudott volna pénz átadásáról. Indítványozta ezért elsődlegesen védence bizonyítékok hiányában történő felmentését, másodlagosan az ügyészi indítvány elutasítását, a lefokozás mellőzését.

IV.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta, az ítélet megváltoztatására, és védence bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt. Megismételte írásban is előterjesztett érvelését, továbbá csatlakozott ahhoz a védői állásponthoz, hogy az elvitt gépkocsi uratlan volt, tehát a rendőri oldalról kötelességszegés nem valósult meg, ezért védence vonatkozásában is hiányzik a vesztegetés egyik tényállási eleme. Álláspontja szerint nem bizonyítható, hogy védence pénzt adott volna rendőröknek kötelességük megszegéséért, mivel erre vonatkozóan csak a lehallgatási anyag áll rendelkezésre, amelyben egyszer esett szó pénzről. Véleménye szerint elfogadható, hogy az említett pénz egy szívességi gépkocsi használattal összefüggésben, illetve a műszaki vizsgával kapcsolatban merült fel. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság védencét a vesztegetés vádja alól bizonyítékok hiányában mentse fel.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Elöljáróban a másodfokú bíróság meg kívánja jegyezni, hogy az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítélet kihirdetését követően a következők szerint nyilatkozott: „fellebbezést jelentek be valamennyi vádlott vonatkozásában". (16. nsz. alatti jegyzőkönyv 8. oldal) Az ügyész a fellebbezés irányát nem jelölte meg. (Be. 323. § (2) bekezdés és Be. 354. § (2) bekezdés) A másodfokú bíróság álláspontja szerint az irány nélküli ügyészi fellebbezést a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel a vádlottak javára történő fellebbezésnek kell tekinteni, figyelemmel arra, hogy az ügyész mind a vádlottak javára, mind terhére jelenthet be fellebbezést. Ezért a másodfokú eljárásban a vádlottak terhére bejelentett fellebbezésre figyelemmel beállt a súlyosítási tilalom.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Az eljárás előzményeként meg kell említeni, hogy a Székesfehérvári Nyomozó Ügyészség emelt vádat 2011. december 13-án a vádlottakkal szemben, mely vád alapján a Székesfehérvári Törvényszék járt el, amely bíróság 2013. április 10-én kelt 6.B.405/2011/12. számú ítéletével valamennyi vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. A Fővárosi Ítélőtábla a 2014. április 11-én kihirdetett 5.Bf.408/2013/5. számú végzésével a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A Székesfehérvári Törvényszék 2014. szeptember 19-én kelt 7.B.142/2014/3. számú végzésével az ügy áttételét rendelte el a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához. A végzés ellen bejelentett fellebbezés alapján a Fővárosi

Ítélőtábla járt el, aki 2014. november 21-én kelt 6.Bpkf.11.137/2014/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához történő áttételről rendelkező végzést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítélőtábla iránymutatásának megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást. I-IV.r. vádlottak nem tettek vallomást a megismételt eljárásban, korábban tett vallomásaikban tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Korábbi vallomásaikat az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését összevetette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, az általa kihallgatott tanúk vallomásaival, a szakértői véleménnyel és a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékokkal. Az elsőfokú katonai tanács helyesen foglalt állást, amikor a titkos információgyűjtés eredményét felhasználhatónak találta, a másodfokú bíróság egyetértett az e körben adott jogi indokolásával. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását, mely során nem fogadta el a vádlottak érdemi védekezését.

A másodfokú bíróság a bizonyítékok áttekintése során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított ítélet tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontja alapján megalapozatlan, mivel tényből további tényre helytelenül következtetett. Következtetését ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok nem mindenben támasztotta alá. Szükséges továbbá az ítélet tényállásának kiegészítése a vádlottak személyi körében bekövetkezett változásokkal.

Az előzőekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a vádlottak nyilatkozata, továbbá helyes ténybeli következtetés alapján a következőkkel egészíti ki, illetve módosítja az ítélet tényállását.

Az ítélet személyi rész körében megállapítottakat azzal, hogy **II.**r. vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. **III.r.** vádlott személyi körülményeit pedig azzal, hogy jelenleg a **...** teljesít szolgálatot. Az ítélet 4. oldal 6. bekezdés első mondatából mellőzi a kötelességüket megszegve kitételt, illetve ugyanezen bekezdés utolsó mondatából, hogy I., III.r. vádlottak nem akadályozták meg IV.r. vádlott tevékenységét.

Az előzőekben írt kiegészítéssel és módosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a vádlottak felmentése érdekében bejelentett védői fellebbezéseket **IV.r.** vádlott vonatkozásában találta alaposnak, míg a többi vádlottnál a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel azok eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlottak cselekményének elbírálásakor a hatályos büntető törvénykönyvet alkalmazta, a másodfokú bíróság egyetértett az ítélet 14. oldalán kifejtett jogi álláspontjával.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett I-III.r. vádlottak bűnösségére, és I.r. vádlott kivételével helyesen minősítette közbizalom, illetve vagyon elleni bűncselekményeiket.

A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon észrevételével, hogy az irányadó tényállás szerint **I.r.** vádlott volt az, aki felhívta a figyelmét IV.r. vádlottnak arra, hogy lehetőség adódik egy rendszám nélküli gépjármű eltulajdonítására, továbbá, hogy ő volt az, aki felvetette, hogy idegen rendszámot használjanak a gépjármű elszállításakor. Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint cselekménye nem bűnsegédi, hanem felbujtói magatartásként értékelendő.

Az elsőfokú bíróság helyesen vetette el azon védői érvelést, hogy a vádlottak által eltulajdonított gépjármű nem lehet lopás tárgya, mivel az uratlan dolognak minősül. Az elsőfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően vonta le azt a következtetést, hogy a rendőrség parkolójába beszállított gépjármű a vádlottak számára uratlannak nem tekinthető, mely következik a BH.2000/382., 2004/128., 2007/113. számon közzétett eseti döntésekből is. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy a gépkocsi eltulajdonítás érdekében történő elvétele alkalmas a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző lopás megállapítására, mivel a bűncselekmény törvényi tényállási elemei megvalósultak.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatva **I.r.** vádlott 2. és 3. pontjában értékelt cselekményeit felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása bűntettének, valamint felbujtóként kisebb értékre elkövetett lopás vétségének minősítette. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság **II.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helyesen minősítette a cselekményeit bűnsegédként elkövetettnek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa megállapított tényállás alapján I-III.r. vádlottak bűnösségét hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása bűntettében megállapította. **IV.r.** vádlottat pedig 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntettében mondta ki bűnösnek.

Az irányadó tényállás szerint **I.r.** vádlott arra hívta fel IV.r. vádlott figyelmét, hogy lehetőség van egy gépjármű eltulajdonítására. Ezt az ajánlatot **IV.r.** vádlott elfogadta, II. és III.r. vádlottak pedig tisztában voltak a lebonyolítás körülményeivel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint I-III.r. vádlottak nem hivatali működésükkel összefüggésben fogadtak el pénzt IV.r. vádlottól, az lényegében a lopásban való közreműködésük díja volt, osztoztak a lopással elérni kívánt előnyből. I-III.r. vádlottak cselekménye nem a közélet tisztaságához fűződő érdekeket, hanem a tulajdoni viszonyok sérthetetlenségéhez fűződő érdekeket támadta. Ugyanakkor megállapítható, hogy vezényelt szolgálatuk ideje alatt vagyon elleni bűncselekmény elkövetésében vettek részt, amely az irányadó bírói gyakorlat szerint nem korrupciós bűncselekményként, hanem katonai bűncselekményként, a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségeként értékelendő.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa **I.**, **II.** és **III.r.** vádlottak korrupciós bűncselekményét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette.

Az előzőekre figyelemmel **IV.r.** vádlott cselekménye sem értékelhető közélet tisztasága elleni bűncselekményként, az általa juttatott ellenszolgáltatás a közösen megvalósított vagyon elleni bűncselekményből való részesedés volt. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **IV.r.** vádlottat az ellene 3 rb. a Btk. 293. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés bűntette miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3)

bekezdés a./ pontjára figyelemmel, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján bűncselekmény hiányában felmentette.

Figyelemmel arra, hogy **I.r.** vádlott szolgálati viszonya 2012. szeptember 15-én szűnt meg, ezért a vele szemben szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást a Btk. 131. §-ra figyelemmel, a Be. 487. §-a alapján megszüntette.

A katonai ügyész büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése a súlyosítási tilalomra, valamint a vádlottak cselekményének enyhébb minősítésére figyelemmel eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság ugyanakkor a vádlottak büntetésének enyhítését tartotta indokoltnak az alábbiak szerint.

A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a jelentős időmúlást, egyebekben az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülményekkel egyetértett.

A másodfokú bíróság a vádlottak cselekményének eltérő minősítésére, továbbá a jelentős időmúlásra figyelemmel nem tartotta indokoltnak I-III.r. vádlottakkal szemben szabadságvesztés kiszabását. Nem tartotta indokoltnak továbbá egyik vádlottal szemben sem a lefokozás alkalmazását. **I.r.** vádlott szolgálati viszonya megszűnt, ezért vele szemben a lefokozás alkalmazása egyébként is szükségtelen. (BH.2015.153.) A II. és III.r. vádlottak vonatkozásában pedig a másodfokú bíróság nem tartotta olyan súlyúnak a terhükre rótt bűncselekményt, amely ilyen hosszú időmúlás után is indokolná velük szemben a legsúlyosabb katonai büntetés alkalmazását. Kivételesen lehetőséget látott a szolgálatban kötelességszegés vétsége mellett kis tárgyi súlyú vagyon elleni bűncselekményt bűnsegédként megvalósító vádlottakkal szemben e súlyos katonai büntetés mellőzésére. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és **I.**, **II.** és **III.r.** vádlottak szemben a szabadságvesztés, továbbá a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint e vádlottakkal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésével kiszabott pénzbüntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, és egyben elegendő is. A pénzbüntetés napi tétel száma és összege arányos a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyával és személyi, jövedelmi viszonyaikkal.

A másodfokú bíróság a bűnügyi költségről történő rendelkezéskor figyelemmel volt a felmentő rendelkezésre, ezért csak I-III.r. vádlottakat kötelezte az eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Figyelemmel arra, hogy a megismételt eljárásban felmerült költség III.r. vádlott tekintetében merült fel, ezért annak megfizetésére az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítéletével szemben **I.** és **IV.r.** vádlott vonatkozásában a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június hó 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében 2016. június 22. napján a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható, míg **IV.r.** vádlott vonatkozásában 2016. június 27. napján a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

Budapest, 2016. június hó 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.** r vádlott tekintetében 2016. augusztus 19. napján a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. augusztus 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke